

Bibliography

Thai

- คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. 2523 (2496). สี่แผ่นดิน. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์สยามรัฐ.
- จิตวา กลิ่นสุนทร (และคณะ). 2535. สัมภาษณ์ผู้เขียนสี่แผ่นดิน ๑. พิเคราะห์คึกฤทธิ์ พินิจ สี่แผ่นดิน, บรรณาธิการ สุวิทย์ ว่องวีระ. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, พิมพ์ครั้งที่ ๒.
- เจือ สตะเวทีน. 2535. สี่แผ่นดิน ในฐานะกระจกเงา. พิเคราะห์คึกฤทธิ์ พินิจ สี่แผ่นดิน, บรรณาธิการ สุวิทย์ ว่องวีระ. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, พิมพ์ครั้งที่ ๒.
- แถมสุข นุ่มนนท์. 2519. เมืองไทยยุคเชลื้อผู้นำ. วารสารธรรมศาสตร์. ปีที่ ๖, เล่มที่ ๑ มิถุนายน, กันยายน ๒๕๑๙, หน้า 120 - 147.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. 2539. แฉ่วนวรรณกรรม. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) พิมพ์ครั้งที่ ๒.
- รัญจวน อินทรกำแหง. 2535. พลอยไฉ่? พลอยเขย? พลอยเซ่อ? พิเคราะห์คึกฤทธิ์ พินิจ สี่แผ่นดิน, บรรณาธิการ สุวิทย์ ว่องวีระ กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, พิมพ์ครั้งที่ ๒.
- ว. วินิจฉัยกุล. 2535. แม่พลอยเป็นญาติทางไหนของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ? พิเคราะห์คึกฤทธิ์ พินิจ สี่แผ่นดิน, บรรณาธิการ สุวิทย์ ว่องวีระ กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, พิมพ์ครั้งที่ ๒.

สุวรรณผา วงศ์ไวยศวรรณ. 2530. บุญกับอำนาจ : ไตรลักษณ์กับลักษณะไทย. อยู่เมืองไทย. รวมบทความทางสังคมการเมือง เพื่อเป็นเกียรติแก่ ศาสตราจารย์ เสน่ห์ จามริก ในโอกาสอายุครบ ๖๐ ปี. บรรณาธิการสมบัติ จันทรวงศ์ ฯลฯ. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, หน้า 1 - 22.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2533. ลักษณะสำคัญบางประการในวัฒนธรรมไทยที่แสดงโดยคำเรียกญาติ. วารสารภาษาและวรรณคดีไทย. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๓. หน้า ๕๕ - ๖๘.

อำภา โอตระกูล. 1982 พจนานุกรมไทย - เยอรมัน. บรรณาธิการศาสตราจารย์ Klaus Wenk. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมล.

English and German

Baldick, Chris. 1991. The Concise Oxford Dictionary of Literary Terms. Oxford: Oxford University Press.

Bamroongraks, Cholticha. 1987. Sukhothai Thai as a Discourse-Oriented Language. Evidence from Zero Noun Phrases. Ph.D. Dissertation. Wisconsin: University of Wisconsin-Madison.

Barmé, Scott. 1993. Luang Wichit Wathakan and the Creation of a Thai Identity. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.

Beaugrande, Robert de. 1985. Text Linguistics in Discourse Studies. Handbook of Discourse Analysis, edited by Teun A. van Dijk. Vol.1: Disciplines of Discourse. London: Academic Press.

Beek, Steve Van, ed. 1983. M.R. Kukrit Pramoj: His Wit and Wisdom. Writings, Speeches and Interviews. Bangkok: Duang Kamol.

- Brown, Gillian, and Yule, George. 1983. Discourse Analysis. Cambridge Textbooks in Linguistics. Cambridge: Cambridge University Press.
- Bussmann, Hadumod. 1990. Lexikon der Sprachwissenschaft. Stuttgart: Kroener.
- Chamberlain, James, ed. 1991. The Ramkhamhaeng Controversy: Collected Papers. Bangkok: The Siam Society.
- Conrad, Joseph. 1985 (orig. 1902). Heart of Darkness. London: Penguin Book.
- Cooke, Joseph. 1968. Pronominal Reference in Thai, Burmese and Vietnamese. Berkley: University of California Publications.
- Chomsky, Noam. 1972. Language and Mind. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Diller, Anthony. 1993. What makes Central Thai a National Language? National Identity and its Defenders, edited by Craig J. Reynolds. Chiang Mai: Silkworm Books.
- Eknyom, Peansiri. 1982. A Study of Informational Structuring in Thai Sentences. Ph.D. Diss, Honolulu: University of Hawai.
- Embree, John F. 1969. (1950). Thailand - a Loosely Structured Social System. Loosely Structured Social Systems. Thailand in Comparative Perspective, edited by Hans-Dieter Evers. Southeast Asia Studies Cultural Report Series, 17. New Haven: Yale University.
- Fieg, John P. 1979. Concept of Oneself. Toward Internationalism. Readings in Cross-Cultural Communication. Massachusetts: Rowley.

_____. 1989. A Common Core. Thais and Americans. Revised by Elizabeth Mortlock. Intercultural Press.

Forster, E.M. 1976 (1927). Aspects of the Novel, edited by Oliver Stallybrass. London: Penguin Books.

Geertz, Clifford. 1973. The Interpretation of Cultures. Selected Essays by Clifford Geertz. New York: Basic Books.

Gülich, Elisabeth and Quasthoff, Uta M. 1985. Narrative Analysis. Handbook of Discourse Analysis, edited by Teun A. van Dijk. Vol. 2: Dimensions of Discourse. London: Academic Press.

Grace, George W. 1987. The Linguistic Construction of Reality. London: Croom Helm.

Greenbaum, Sidney, and Quirk, Randolph. 1993. A Student's Grammar of the English Language. Longmann: Harlow.

Haas, Mary. 1964. Thai-English Student's Dictionary. Stanford (California): Stanford University Press.

Hanks, Lucien M. 1962. Merit and Power in the Thai Social Order. American Anthropologist 64: pp. 1247 - 1261.

Hatton, Howard. 1975. A Thai Discourse Pattern. Studies in Thai Linguistics. In Honor of William J. Gedney, edited by Jimmy G. Harris and James R. Chamberlain. Bangkok: Chulalongkorn University Press.

Hodge, Robert and Kess, Gunther. 1993 (1979). Language as Ideology.
London: Routledge.

Hoijer, Harry, ed. 1954. Language in Culture. Conference of Language and Other
Aspects of Culture. Chicago: The University of Chicago Press.

Humboldt, Wilhelm von. 1963. Ueber die Verschiedenheit des menschlichen
Sprachbaues und ihren Einfluss auf die geistige Entwicklung des
Menschengeschlechts [1830-1835]. Wilhelm von Humboldt. Schriften
zur Sprachphilosophie. Werke in Fünf Bänden III, edited by Andreas Flitner and
Klaus Giel. Werkausgabe der Wissenschaftlichen Buchgesellschaft. Vol. 3.
Stuttgart:Cotta.

_____. 1963. Ueber das vergleichende Sprachstudium in Beziehung auf die
verschiedenen Epochen der Sprachentwicklung [1820]. Wilhelm von
Humboldt. Schriften zur Sprachphilosophie. Werke in Fünf Bänden III, edited by
Andreas Flitner and Klaus Giel. Werkausgabe der Wissenschaftlichen
Buchgesellschaft. Vol. 3. Stuttgart:Cotta.

Leech, Geoffrey N. and Short, Michael H. 1992. Style in Fiction. A Linguistic
Introduction to English Fictional Prose. London: Longman.

Lodge, David, ed. 1993 Modern Criticism and Theory. A Reader. Longmann:
London and New York.

Mann, Thomas. 1949. Die Entstehung des Doktor Faustus. Roman eines Romans.
Frankfurt am Main: Fischer Taschenbuch Verlag.

Mulder, Niels. 1990. Inside Thai Society. An Interpretation of Everyday Life.
Third revised and expanded edition. Bangkok: Duang Kamol.

Nietzsche, Friedrich. 1976 (1886). Jenseits von Gut und Böse. Friedrich Nietzsche. Werke III, edited. by Karl Schlechta. Frankfurt/M.: Ullstein.

Nyantaloaka. 1956. Buddhist Dictionary. Manual of Buddhist Terms and Doctrines. Colombo: Colombo, Frewin.

Palakornkul, Angkab. 1972. A Socio-Linguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Bangkok Thai. Ph.D. Dissertation. Austin: University of Texas.

Podhisita, Chai. 1985. Buddhism and Thai World View. Traditional and Changing Thai World View, edited by Chulalongkorn University Social Research Institute. Bangkok: Chulalongkorn University Press.

Pongsapich, Amara. 1985. The Study of World View. Traditional and Changing Thai World View, edited by Chulalongkorn University Social Research Institute. Bangkok: Chulalongkorn University Press.

Pramoj, Kukrit. 1981. Si Phaendin (Four Reigns). English Version by Tulachandra. Two volumes. Bangkok: Duang Kamol.

Russell, Bertrand. 1956. Logic and Knowledge. Essays 1901 - 1950, edited by R.C. Marsh. London: George Allen & Unwin.

Rutnin, Mattani Moj dara. 1983. The Transformation of Values as Seen Through "Si Phaen Din". M.R. Kukrit Pramoj: His Wit and Wisdom, edited by Steve van Beek. Bangkok: Edition Duang Kamol.

_____. 1988. Modern Thai Literature: The Process of Modernization and the Transformation of Values. Bangkok: Thammasat University Press.

- Rangkupan, Suda. 1992. Subsidiary Verbs Pay1 'Go' and Maa1 'Come' in Thai. M.A.-Thesis. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Schlesinger, I.M.. 1991. The Wax and Wane of Whorfian Views. The Influence of Language on Culture and Thought. Essays in Honor of Joshua A. Fishman's Sixty-Fifth Birthday, edited by R. L. Cooper and B. Spolsky. Berlin: Mouton de Gruyter.
- Schmidt, Siegfried J. 1987. Der Radikale Konstruktivismus: Ein neues Paradigma im interdisziplinären Diskurs. Der Diskurs des Radikalen Konstruktivismus, edited by Siegfried J. Schmidt. Frankfurt: Suhrkamp.
- Sivaraksa, Sulak. 1990. Siam in Crisis. A Collection of Articles. Revised 2nd ed. Bangkok: Santi Pracha Dhamma Institute,
- _____. 1993. The Crisis of Siamese Identity. National Identity and its Defenders, edited by Craig J. Reynolds. Chiang Mai: Silkworm Books.
- _____. 1994. A Buddhist Vision for Renewing Society. Collected articles by a concerned Thai intellectual. Bangkok: Thai Inter-Religious Commission For Development.
- Smalley, William A. 1994. Linguistic Diversity and National Unity. Language Ecology in Thailand. Chicago: The University of Chicago Press.
- Sukphisit, Suthon. 1996. Tourism versus historical accuracy. Bangkok Post. November 20: outlook p.4.

Tingsabadh, M.R. Kalaya, and Prasithrathsint, Amara. 1989. The Use of Address Terms in Thai during the Bangkok Period. Pasaa. A Journal of Language Teaching and Learning in Thailand. Vol. 19, No. 2, December 1989: pp 136-145.

Whorf, Benjamin Lee. 1973 (1956). Language, Thought, and Reality. Selected Writings. Edited and with an introduction by John B. Carroll. Massachusetts: Massachusetts Institute of Technology.

Wittgenstein, Ludwig. 1978 (1921) Tractatus logico-philosophicus. Logisch-philosophische Abhandlung. Frankfurt: Suhrkamp.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Appendix

1. Causal Clauses in the First Chapter of "Si Phaendin"

1.1. Causal Clauses with the Conjunction เพราะ (because)

The conjunction เพราะ can refer to the following four aspects of a causal clause: qualification, simultaneously happening action, preceding action and (anticipated) future action. By far the most เพราะ-clauses refer to a qualification.

1:1.1. Qualifying เพราะ-clauses

1.

ดูผู้คนริมตลิ่งและในเรือที่ผ่านมาด้วยความตื่นตาตื่นใจอย่างบอกไม่ถูก เพราะครั้งนั้นเป็นครั้งแรกที่พลอยได้ออกจากบ้านมาไกลถึงเพียงนี้ และเมื่อก่อนที่จะออกจากบ้าน แม่ก็บอกแล้วว่า ไปแล้วเป็นไปเลย เป็นตายชาตินี้จะไม่กลับมาเหยียบหัวกระไดบ้านนี้อีก (13)

(She looked at the people on the banks and on the passing ships with eyes wide open from excitement and a heart full of astonishment she had never known before, because it was the first time that Ploi had been so far away from her home. And before they left, mother had said that this was forever and they would die without ever setting their feet again on the entrance stairs of that house.)

2.

พลอยเคยรู้สึกกลัวห้องนี้เป็นพิเศษ เพราะเป็นห้องที่ปิดไว้เงียบ (14)

(Ploi used to be especially afraid of this room, because it was [always] closed and quiet)

3.

ถ้าใครไปถามพลอยในขณะนั้นว่าใครเป็นบิดา พลอยก็จะตอบว่าชื่อพระยาพิพิธ ๗ มารดาชื่อแฉ่ม เป็นเอกภรรยาของพระยาพิพิธ ๗ แต่มิใช่ในฐานะคุณหญิง เพราะคุณหญิงท่านชื่อเอี่ยมเป็นคนอัมพวา [...]

(15)

(If anyone at that time would have asked her who her father was, Ploi would answer "Phraya Phiphit, and my mother's name is Chaem." She was Phraya Phiphit's Major Wife but not in the official position of Khunying, because the name of the Khunying was Euam who was from Amphawa.)

4.

นอกจากพ่อเพิ่มพี่ร่วมท้อง พลอยคุ้นเคยกับคุณเชยเป็นพิเศษ เพราะอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และคุณเชยเป็นเด็กชอบเล่นป่ายปีนไปในที่ต่าง ๆ

(16)

(Beside her elder brother Perm from the same mother, Ploi was especially close to Khun Choey because they were of the same age and Khun Choey loved to roam and climb around in all kinds of places.)

5.

คุณอ่อนพี่สาวคนใหญ่นั้น พลอยเห็นว่าเป็นผู้ใหญ่ที่น่าเกรงขาม เพราะเธออยู่บนตึกร่วมกับเจ้าคุณพ่อ

(16)

(As for Khun Oon, her 'major' elder sister, Ploi thought of her as a grown-up and mature person that deserved deference and respect because she was living on the top level of the building like Chao Khun Father.)

6.

พลอยจำได้ว่าคุณชิตหายไปหลายวัน แต่พอกลับมาเกิดเรื่องใหญ่ เพราะเจ้าคุณพ่อท่านมัดมือเขี่ยนที่นำตึก ทั้งคุณชิตและทนาย

(17)

(Ploi remembered that Khun Chit had once disappeared for several days. But when he came back, a big affair ensued because Chao Khun Father bound his and his buddy's hands and beat them in front of the house.)

7.

วันหนึ่ง พลอยถามแม่ถึงเรื่องพี่น้องเหล่านี้ว่า ทำไมคนจึงเรียกลูกเจ้าคุณพ่อว่า คุณอ่อน คุณชิต คุณเชย แล้วทำไมจึงเรียกลูกอื่นว่า พ่อเพิ่ม แม่พลอย แม่หวาน แม่มองหน้าพลอยครู่หนึ่งแล้วหัวเราะ ตอบว่า

"เพราะพวกเอ็งมันลูกเมียน้อย นั่นท่านลูกคุณหญิงก็ต้องเป็นคุณไปหมด เขาไม่เรียกว่าอีพลอยก็ติดมไปแล้ว!" (17)

(One day, Ploi asked her mother the following about her brothers and sisters: "Why are some children of Chao Khun Father addressed "Khun" like Khun Oon, Khun Chit, Khun Choey while the other children are called "Pho" or "Mae", like Pho Perm, Mae Ploi, Mae Wan?" Plois mother watched her daughter's face for a moment and then laughingly replied: "Because you people are the children of a Minor Wife! Those others are the children of a Khunying and will always be adressed "Khun". Just be grateful that they don't call you "Ee" Ploi!")

8.

ส่วนแม่แวกรรยาของเจ้าคุณพ่ออีกคนหนึ่งนั้นสนิทสนมกับคุณอ่อนอย่างมาก อยู่ด้วยกันได้วันยังค่ำเกือบจะไม่คลาดกัน เพราะแม่แววกว่าคุณอ่อนเพียงสี่ห้าปี (18)

(As for Mae Weow, another of Chao Khun Fathers's wives, she was very close to Khun Oon. They invariably spent all day up to the evening together because Mae Weow was only four or five years older than Khun Oon.)

9.

คนที่บรรเทาความตึงเครียดที่พลอยต้องได้รู้สึกไปด้วยก็คือ เจ้าคุณพ่อ เพราะ เจ้าคุณพ่อท่านเป็นคนรักเด็กทุก ๆ คน ไม่ว่าจะเป็นลูกท่านหรือลูกใคร ๆ (19)

(The person who would relieve the tension that would inevitably arise in Ploi was none other than Chao Khun Father because father loved every child, no matter whose child it was, his own or someone else's.)

10.

"พ่อเพิ่มเป็นลูกผู้ชายต้องอยู่ทางนี้ เจ้าคุณพ่อท่านไม่ยอมให้แม่เอาไป อยู่ทางนี้ ละก็ฝากตัวกับท่านให้ดี ๆ อย่าไปถือตัวว่าเป็นลูก เพราะลูกสาวท่านเขาเห็นเราเป็นป้า" (20)

(Perm is a son and has to stay here. Chao Khun Father does not want me [mother] to take him with me [her]. Stay here and be a good boy to your father. Don't behave like you are his son because father's daughter regards us as servants.)

11.

ตัวแม่เองก็หยุดร้องไห้ลงบ้าง เพราะกลัวพ่อเพิ่มจะเอะอะไปใหญ่ (21/22)
(Mother suppressed her tears because she was afraid, Perm would start sobbing heavily.)

12. + 13.

พลอยรับห่อจันท์จากมือคุณเชย เหมือนอย่างกับเป็นของอันมีค่าเสียเป็นที่สุดแล้ว จะพูดจากับคุณเชยอย่างไรก็พูดไม่ออก เพราะคอนั้นตีบตันไปด้วยความรู้สึก มองดูหน้าคุณเชยก็เห็นพร่าไปหมด เพราะหยันต์ตานนั้นมีน้ำตาไหลล้นมากบออยู่ (24)
(Ploi took the "chan-ob" sweets from Khun Choey's hands as if they were something extremely precious and whatever she tried to say to Khun Choey, the words wouldn't come out because she was choking with emotion. Looking at Khun Choey's face, everything she saw was blurred because her eyes were full of tears ready to stream down her face.)

14.

พลอยยิ่งเห็นข้าวของที่เคยใช้ร่วมกันอยู่ทุกวันถูกแบ่งสรรปันส่วน ก็ยิ่งมีความรู้สึกมากขึ้น เพราะทุกอย่างที่เห็น เป็นอาการของบ้านแตกสาแหรกขาดแท้ ๆ (24/25)
(The longer Ploi saw how the things they used to use together every day were divided up the more she felt emotional because everything she saw belonged to the scene of a home really and completely broken.)

15.

พลอยค่อย ๆ ย่องออกจากห้อง เดินผ่านเฉลียงลงบันไดอย่างช้า ๆ เพราะมันเป็นครั้งสุดท้ายที่พลอยจะลงจากเรือนที่อยู่มาตั้งแต่เกิด (26)
(Ploi carefully tiptoed out of her room and slowly walked down along the banisters because this was the last time she would descend from the house she had lived in since she was borne.)

16. + 17.

พลอยนึกขึ้นมาว่า แม่ไปเสียแล้วใครจะเป็นคนมานบุหรี เพราะแม่เคยทำอยู่คนเดียว และเป็นภาระใหญ่เต็มที เพราะไหนจะต้องต้มน้ำผึ้งน้ำสับปะรดและชะเอมไว้คลุกกับยาเส้นเมืองสง ไหนจะต้อง [...]

(26)

(Ploi wondered who would be the person to roll the cigarettes when she was gone because mother used to be the only one to do it and it was not an easy matter too, because it was necessary to boil honey, pineapple juice and licorice and mix it with the muang song tobacco and it was necessary to [...].)

18.

ห้องนั้นมีมืดครึ้มอยู่ประจำ เพราะคุณอ่อนเธอไม่ชอบแสงแดดว่าจะทำให้ผิวเสีย (27)

(This room was always dark because Khun Oon didn't like the sunshine. She thought it would harm her skin.)

19.

พอเรือออกจากคลอง แม่พูดด้วย พลอยก็หาได้สนใจไม่ เพราะความรู้สึกตระหนกตกใจที่ได้รับแต่เมื่อคืนตอนดึกเมื่อแม่มาปลุก ความเศร้าสลดใจตอนที่จะต้องจากบ้าน และความขมขื่นใจจากถ้อยคำของคุณอ่อนเมื่อตอนจะจากกัน กระทำให้ประสาทความรู้สึกของพลอยมีนชาอยู่ ประกอบกับมาได้เห็นของใหม่ที่นำตื่นเต้นต่าง ๆ ทำให้พลอยมีความสนใจคำพูดของแม่แต่น้อย (29)

(When the boat left the canal, mother started to talk but Ploi could not sum up her concentration to listen to her because the shock from last night when her mother came to wake her up, the sadness of having to leave her home and the bitterness caused by Khun Oon's words when they were going to part [all that] made her [nerves and feelings] dizzy and numb and - together with the new and exciting prospects lying ahead of her - caused Ploi to have little interest in the words her mother spoke.)

20.

พลอยไม่เข้าใจว่าคำหนักแน่นคืออะไร เป็นของใคร และมีไว้ทำไม เพราะความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นนั้น กำลังเปลี่ยนไปโดยเร็ว (30)

(Ploi did not understand what that houseboat palace was, to whom it belonged and why it wasn't kept because her interests and her curiosity were changing rapidly.)

21. (This sentence also contains the conjunct จึง to mark a result.)

"[...] ถ้าผู้ชายเข้าไปได้แม่ก็ไม่ต้องทิ้งพ่อเพิ่มไว้ นี่เพราะจนปัญญาแม่จริง ๆ จึงไม่ได้เอามา" (31)

(If it would be possible for men to enter this place, I [mother] would not have to leave Perm behind. It is really because of this problem, [so] that I couldn't take him with me. [This is the real reason I couldn't take him with me.]

22.

พลอยก็ยิ่งตื่นตาตื่นใจยิ่งขึ้น เพราะภายในบริเวณวังนั้น ดูเต็มไปด้วยตึกกรม ซึ่งพลอยเห็นว่าใหญ่โตมหึมา (32)

(Ploi got more and more excited because the palace grounds were full of buildings she considered to be enormously big.)

23.

"[...] ใครเดินเข้าเดินออกต้องกระโดดข้ามทุกคน แต่เราก้าวข้ามไม่พันทัน เพราะ ใหญ่ออกอย่างนั้น สูงออกอย่างนั้น" (34)

(Whoever enters or leaves has to step over [the thresholds] but I surely can't manage to do that because they are so big and so high.)

24.

แม่ปล่อยแขนพลอยแล้วบอกให้ไปกราบธรณีประตูเสียอย่างมัวชักช้า ฝ่ายพลอยก็ ก้มหน้าคอบ ๆ ย่องเข้าไป เพราะอายเสียแทบจะแทรกแผ่นดินหนี (37)

(Mother let go of Ploi's arm and told her to pay respect to the spirits of the door immediately and carefully. Ploi lowered her head slowly and walked in quietly because she was so embarrassed she wished she could have disappeared in the earth.)

25.

พลอยเกิดความสนใจขึ้นมาใหม่ เพราะชื่อคนว่าหลวงแม่เจ้านี้ไม่เคยได้ยินมาก่อนเลย อดความอยากรู้ไว้ไม่ไหว (38)

(Ploi's interest was awakened anew because she had never heard the name "Mae Luang" before. She could not tame her curiosity.)

26. + 27.

แม่หันมากระซิบสั่งพลอยให้เดินเบา ๆ เพราะเสด็จยังไม่บรรทมตื่น แต่ความจริงแม่ไม่จำเป็นต้องห้าม เพราะความมืดครึ้มเยือกเย็นของสถานที่ ความแปลกและใหม่ของตำหนัก และความรู้สึกเคารพยำเกรงว่าที่นี่เป็นตำหนักของเสด็จ ทำให้พลอยเดินอย่างเบาที่สุดอยู่แล้ว (40)

(Mother turned around and in a whisper told Ploi to walk quietly because Sadech might not have gotten up yet but actually it had not been necessary for mother to instruct Ploi because the darkness and the coolness of the place, the strangeness and the novelty of the palace and the feeling of respect and awe inspired by the simple fact that this was Sadech's palace already made Ploi walk as quietly as possible.)

28.

[...] แต่ไข่แมงดาทะเล และกุ้ง ที่เห็นในวังวันนี้ กลายเป็นของใหม่สำหรับพลอย เพราะทั้งสองอย่างนั้นเชื่อมน้ำตาลมีน้ำตาลจับจนแข็ง (45)

([...] but the eggs of the king crab and the shrimps that she had seen in the palace today changed into something new for Ploi because both kinds of food were candied in sugar.)

29. + 30.

พลอยลองเคี้ยวดูแล้วก็ต้องรีบกลืนให้หมด เพราะหวานแสบไส้ แต่แล้วก็ต้องนั่งไม่ถามแม่ว่าอะไรต่อไป เพราะกลัวแม่จะป้อนของที่ไม่เคยกินเข้าไปอีก (45)

(Ploi took a bite to taste but then had to swallow all of it because it was of a burning sweetness. After that she had to stay still and did not ask her mother what was going on because she was afraid her mother would feed her with more things she had never eaten before.)

31.

ทุกคนทักทายกับพลอยเป็นอันดี บางคนก็กอด จูบลูบหลัง พลอยรู้สึกทั้งอายทั้ง
ตื่นเต้น เพราะตั้งแต่เกิดมาเป็นตัวก็ยังไม่เคยได้รับความสนใจจากคนเป็นจำนวน
มากถึงเพียงนี้ (48)

(Everyone greeted Ploi very friendly, some people hugged her or kissed and
stroked her back. Ploi felt embarrassed and excited at the same time because
since she was borne she had never attracted so much interest from so many
people.)

32.

[...] พอก้าวขึ้นบันได พลอยก็เริ่มใจเต้นด้วยความประหม่า เพราะแม่เคยเล่าถึง
เสด็จให้ฟังมาแต่จำความได้ และเท่าที่รู้ เสด็จเป็นยอดแห่งความนับถือเคารพบูชา
ของแม่ วันนี้เป็นวันแรก ที่พลอยจะได้เฝ้าเสด็จ อีกสักครู่ก็จะได้เห็น เพราะ
เสด็จประทับอยู่ชั้นบนของตำหนัก ห่างกันด้วยบันไดไม่กี่ขั้นนี้เท่านั้นเอง (51)

(When she climbed up the stairs, Ploi started being struck by excitement and
nervousness because mother had talked about Sadech as far back as she could
remember and as far as she knew, Sadech was the person of highest respect and
reverence for her mother. Today was the first day, Ploi would be in attendance to
Sadech and in just a short while she was going to see her because Sadech
resided on the upper floor of the palace separated from her only by a stair with just
a few steps.)

33.

พลอยสังเกตเห็นเสด็จขาวกว่าคุณสาย และจะเป็นเพราะประทับตรงที่ที่มีแสงสว่าง
หรือเพราะเหตุใดก็ตาม พลอยรู้สึกว่เสด็จมีราศีผุดผ่องกว่าคนอื่น ๆ (54/55)

(Ploi noticed that Sadech had a lighter complexion than Khun Sai and be that
because the spot where she was sitting had more light or because of whatever
other reason there might be, Ploi had the feeling Sadech was emanating a brighter
radiation than other people.)

34.

พลอยลุกขึ้นขยับยื้อน มือหนึ่งจับพาน จะคลานก็คลานไม่คืบออกเพราะยัง
ประหม่าอยู่มาก (57)

(Ploi collected herself and stood up, one hand holding the tray. However much she tried, she could not really manage to crawl out because she still felt very panicky.)

1.1.2. เพราะ-clauses referring to simultaneous action

1.

พลอยนิ่งเงียบอีก เพราะถึงจะตอบก็ไม่รู้จะตอบอย่างไรถูก (28)

(Ploi remained stiff and silent because when it was her turn to answer she didn't know what to say.)

2.

พลอยก้มตัวลงไหวแล้วรีบคลานออกจากห้อง ผ่านเฉลียงหลังอย่างรวดเร็ว
เพราะใจพลอยนั้นกลับเปลี่ยนเป็นอยากไปเสียให้พ้น (28)

(After Ploi had withdrawn she just hurried out of the room and rushed down the stairs because she had changed her mind and all she wanted was to leave everything [bad] behind.)

3.

แม้แต่โขนที่นั่งอยู่ริมประตูก็ดูเหมือนจะหัวเราะ แต่พลอยไม่มีกำลังใจที่จะเหลียว
ไปดูว่าใครจะทำอะไร เพราะขณะนั้น ถ้าสามารถละลายหายไปได้ พลอยก็
จะทำด้วยความอาย (37)

(Even the threshold guardians who were sitting at each side of the door looked as if they were about to laugh but Ploi did not have the courage to turn around and see who was doing what because right then, if she would have been able to dissolve, she would have done so with embarrassment.)

4.

ทางฝาด้านใกล้ประตู พลอยมองไปเห็นก็ใจเต้น เพราะเช้าวันนั้นพลอยเพิ่งรู้ว่า
ว่ายังไม่ได้กินข้าว ท้องกำลังจะเริ่มร้องเมื่อเดินทางมาถึงที่หมาย สิ่งเตือนให้
พลอยรู้ว่าไม่ได้กินข้าว ก็คือชั้นเตี้ย ๆ ที่วางอยู่ชิดฝาด้านข้างประตู บนชั้น
นั้นมีขวดโหลวางเรียงรายอยู่เป็นแถว ในขวดโหลนั้นใส่ข้าวตังกะทิบ้าง น้ำพริก
เผาบ้าง หมูหยอง [...]

(43/44)

(Ploi looked at the wall next to the door and her heart jumped with excitement because at this time in the morning she just realized that she hadn't eaten yet. Her stomach was just about to roar when they reached the destination of their journey. What reminded Ploi that she had not eaten yet was the lower shelf leaning against the wall next to the door. On this shelf a dozen of bottles were lined up containing rice and essence of coconut, smoked chili paste, shredded dry pork, [...].)

5. + 6.

เสียงคุณสายสังคนยกสำหรับซึ่งเธอเรียกชื่อเฉย ๆ ว่าผาดให้แบ่งผัดปลาแห้งที่ใส่ขวด
โหลไว้มาเติม ฝ่ายพลอยนั้นใจคอไม่ค่อยจะดีเลย เพราะเดาไม่ถูกว่าในชาม
ต่าง ๆ ในสำรับนั้นจะมีกับข้าวช้าวัง ที่แปลกประหลาดพิสดารอย่างไรอีกบ้าง
แต่พอผาดเปิดฝาชามออกพลอยก็ค่อยคลายใจ เพราะพบกับข้าวที่รู้จักแล้วทั้ง
นั้น เป็นต้นว่า แกงบอน [...]

(46)

(Khun Sai told someone to bring the food calling that someone just by her name Phad and asking her to bring some more of the fried dry fish that was in one of the bottles. Ploi did not feel very much at ease because she could not figure out what was on these different plates being the food of the palace people. However strange and unusual it was, when Phad lifted the cover of the plates, Ploi was quite relieved because she saw food that was all well-known to her, starting with a bubbling curry.)

7.

พลอย ซึ่งบัดนี้ไม่มีใครสนใจ เพราะทุกคนพากันนั่งล้อมแม่คุยกันด้วยเรื่อง
ที่พลอยไม่เข้าใจ

(49)

(Presently, no one was interested in Ploi because everyone gathered around her mother and talked about things that Ploi did not understand.)

8.
พลอยสังเกตเห็นเสด็จขาวกว่าคุณสาย และจะเป็นเพราะประทับตรงที่ที่มีแสงสว่าง
หรือ [...] (54/55)

(Ploi noticed that Sadech had a lighter complexion than Khun Sai and be that because the spot where she was sitting had more light or [...].)

1.1.3. เพราะ-clauses referring to previous action

1. + 2.
พอได้ยินแม่บอกว่าจะเอาไปถวายเสด็จพลอยก็เข้าใจทันที เพราะพลอยเคยได้ยิน
เรื่องเสด็จของแม่จากปากแม่อยู่เสมอ เสด็จประทับอยู่ในวังหลวง แม่เคยอยู่ที่นั่น
ตั้งแต่เด็ก ๆ จนทูลลาออกมาอยู่กับเจ้าคุณพ่อ เพราะญาติทางแม่ชักนำไป (20/21)
(When she heard her mother saying that she would be presented to Sadech [Her
Royal Highness], Ploi understood immediately what it meant because she had
already often heard about Sadech from her mother. Sadech was residing in the
Main Palace. Mother had been there as a child up to the time she left to stay with
Chao Khun Father because relatives of her had brought her there [to the palace].)

3.
ความอลเวงเฉพาะหน้า เรื่องเหยียบธรณีประตูวัง ทำให้พลอยสนใจในจำเริญแต่
เพียงว่าเป็นผู้หญิงคนแรกที่เคยเห็นติดบัง เพราะแต่ก่อนเคยเห็นแต่ผู้ชาย (36)
(The commotion at the front about the stepping on the threshold of the palace door
caused Ploi to limit her interest in the threshold guardians to the fact that they were
the first women she had seen wearing military stripes because before that she
had only seen men wearing them.)

4.
ผ่านทิมโชนซึ่งพลอยต้องสะดุ้งกลัวอีกครั้ง เพราะก้าวแรกที่ย่างเข้ามาในวังก็รู้
จักอำนาจโชนเสียแล้ว (37)

(They passed a group of threshold guardians and Ploi was scared again because
when she had entered the [palace] for the first time she had already experienced
the power of the threshold guardians.)

5.

[...] พอก้าวขึ้นบันได พลอยก็เริ่มใจเต้นด้วยความประหม่า เพราะแม่เคยเล่าถึง
เสด็จให้ฟังมาแต่จำความได้ [...] (51)

(When she climbed up the stairs, Ploi started being struck by excitement and nervousness because mother had talked about Sadech as far back as she could remember [...].)

6.

"หน้าตาน่าเอ็นดู สวยกว่าแม่อีก ผิวพรรณก็ดี สมเป็นลูกพระน้ำพระยา"
พลอยได้ยินดังนั้นก็แทบจะตัวลอย เพราะอยู่บ้านไม่เคยมีใครชมว่าสวย (58)

(*What a cute face, even more beautiful than her mother. Her skin is of a good kind, befitting the child of a nobleman.* When Ploi heard this she felt like floating in the air because at home, nobody had ever called her beautiful.)

1.1.4. เพราะ-clauses referring to future action

1.

พ่อเพิ่ม [...] ดูสวามีก็ดีกว่าคุณชิตมากกว่าพี่น้องอื่นๆ แต่พ่อเพิ่มก็ต้องแอบไปมาหา
สู่มิให้แม่เห็น เพราะถ้าแม่รู้ว่าพ่อเพิ่มไปคบกับคุณชิตที่ไรเป็นเขียนเอาทุกที่ (17)

(Perm [...] was closer to Khun Chit than the other brothers and sisters but he had to go and see Khun Chit secretly and be careful that his mother wouldn't know about it because if she would learn about his meetings with Chit, she would beat him each and every time .)

2.

[...] แม่เคยบอกว่า ถ้าพลอยโตขึ้นอีกสักหน่อยก็จะส่งตัวไปถวาย แม่เคยขอ
อนุญาตเจ้าคุณพ่อแล้วในเรื่องนี้ ท่านก็ไม่ขัดข้อง [...] แต่แล้วท่านก็ขอผิดว่าอย่า
เพิ่งส่งไป เพราะท่านไม่มีลูกเล็ก ๆ จะเล่นด้วย ฉะนั้น พ่อแม่เอ่ยปากว่าจะพา
ตัวไปถวายเสด็จ พลอยก็เข้าใจทันที (21)

(Already long ago mother had told her that when Ploi would be older she would be sent to the palace. Mother had asked for Chao Khun Father's permission in this

case. Father had nothing against it. [...] but at that time he had asked for a postponement. "Don't send her right away because then there is no little one for me to play with." Therefore, when mother uttered she would go with Ploi and leave her in the care of Sadech, Ploi understood immediately.)

3.

พลอย [...] ผ่านต้นกรรณิการ์ซึ่งแม่สั่งให้มาเก็บดอกที่ร่วงไปให้แม่ทุกเช้า เพราะ แม่จะได้ตัดเอาก้านตากแดดไว้ย้อมผ้าแถบ (27)

(Ploi passed the kanikarn tree whose fallen blossoms mother asked her to collect because she would cut the blossom-stems and dry them in the sun to use them for dyeing her bosom cloth.)

4.

ครั้งนี้จะจับพานด้วยมือทั้งสองแล้วคลานเข้า พลอยก็ไม่กล้า เพราะจะต้องเงยหน้าขึ้น จึงได้แต่จับพานไว้มือหนึ่ง อีกมือหนึ่งและเข้าทั้งสองคลานตามอย่างประดักประเดิด (52)

(Then to grab the tray with both hands and crawl on her knees, Ploi did not dare because in order to do so she had to lift her face. So she took the tray in one hand and used the other hand to clumsily crawl on her knees.)

1.2. Cases of Temporal Conjunctions Used in a Causal Sense

1.2.1. เมื่อ ... ก็ (here: since)

"เมื่อท่านไม่เลี้ยงแม่แล้ว แม่ก็จะไปตามยถากรรม [...]" (21)
 ("Since he is not going to support me anymore, I will do what I have to do.")

1.2.2. แล้ว ... ก็ (here: since)

"ใครให้" แม่ถาม แต่แล้วแม่ก็เดาออกพูดต่อไปทันทีว่า "คุณเชยหรือ?" (25)
 ("Who gave it to you?" asked her mother, but since she could guess it, she went on saying immediately: "Khun Choey, right?")

1.3. Examples of Asyndetic Causal Clauses

(The "missing" conjunct in Thai is indicated by an asterisk (*). In the English translation, the causal character of the clause is conveyed by because. Since there is no clear linguistic indicator of a cause, the semantic character of the clause is in many cases a matter of interpretation)

1.

"[...] อย่าไปเกิดเรื่องกับโขน *แกด่ายับที่เดียว [...]" (36)

("Don't cause a quarrel with the threshold guardians, [because] they will just scold you badly [...].")

2.

แต่พลอยก็ได้แต่ก้มหน้า *ไม่รู้อะไรตอบว่าอย่างไรถูก (58)

*(But all Ploi could do was to lower her head * [because] she did not know the right thing to answer.)*

2. Result Clauses in the First Chapter of "Si Phaendin"

2.1. The Resultive Conjunct จึง (so, consequently)

1. + 2.

วันหนึ่ง พลอยถามแม่ถึงเรื่องพี่น้องเหล่านี้ว่า ทำไมคนจึงเรียกลูกเจ้าคุณพ่อว่า คุณอ่อน คุณชิต คุณเชย แล้วทำไมจึงเรียกลูกอื่นว่า พ่อเพิ่ม แม่พลอย แม่หวาน (17)

(One day, Ploi asked her mother the following about her brothers and sisters: "Why are some children of Chao Khun Father adressed "Khun" like Khun Oon, Khun Chit, Khun Choey while the other children are called "Pho" or "Mae", like Pho Perm, Mae Ploi, Mae Wan?")

3.

พลอยเหลือบไปดู เห็นแม่ยังง่วนอยู่ในเรือน จึงค่อย ๆ ย่องลงบันได (22)

(Ploi glanced sideways and saw that her mother was still busy in the house, so she carefully tiptoed down the stairs.)

4.

แม่เก็บของเสร็จเรียบร้อยแล้ว ของใช้ต่าง ๆ เป็นพวกถ้วยโกโอะซาม แม่ถือว่าเป็นของบ้านนี้ จึงรวบรวมไว้ต่างหากอีกที่หนึ่ง (24)

(Mother had finished packing everything. As for the things of daily use such as bowls, jars and plates, mother thought they belonged to the house and so she had separated them from the rest.)

5.

แม่เอาผ้าเช็ดหน้าตาให้ พลางเหลือบเห็นห่อของที่พลอยถืออยู่ในมือ จึงถามขึ้นว่า "พลอย นั่นห่ออะไรลูก" (25)

(Mother took a handkerchief to wipe away her tears. At the same time, she glanced aside and saw the package that Ploi was holding in her hands. So she asked: "Ploi, what kind of package is that?")

6.

แม่รักลูกจึงอยากให้ลูกได้ดี (25)

(I [mother] love you [child] so I want you [child] to always get the best.)

7.

"[...] ถ้าผู้ชายเข้าไปได้แม่ก็ไม่ต้องทิ้งพ่อเพิ่มไว้ นี่เพราะจนปัญญาแม่จริง ๆ จึงไม่ได้เอามา" (31)

(If it would be possible for men to enter this place, I [mother] would not have to leave Perm behind. It is really because of this problem, [so] that I couldn't take him with me. [This is the real reason I couldn't take him with me.]

8.

เรื่องกรณีประตู่วัง พลอยก็อาจไม่รู้อาจะสำคัญและไม่สนใจ และด้วยเหตุนั้น พลอยจึงอาจก้าวข้ามกรณีประตู่วังนั้นเข้าไปโดยมีต้องพะวังพะวังอย่างใดเลย (33)

(As for the thresholds of the the palace gates, Ploi may not have known their importance and may not have paid any attention to them, and so, for that reason, Ploi may have stepped over the thresholds and walked in without any need to feel uneasy.)

9.

พลอยเกิดสนใจในชื่อแปลก ๆ ต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นมาทันที แม่พูดถึงคนชนิดใหม่ ๆ อีกหลายชนิด แต่พลอยก็ยังจำไม่ได้ว่าใครบ้าง จำได้แต่ชื่อสุดท้ายว่าข้าหลวงที่บน จึงถามแม่ได้แต่เท่าที่จำได้ว่า ข้าหลวงพระตำหนักเป็นใคร (39)

(Ploi immediately developed an interest in this group of various strange names. Mother talked about new kinds of people but Ploi couldn't yet remember who they were. She just remembered what she had heard last and that was "lady-in-waiting upstairs". So she could asked her mother only what she had kept in mind: "What kind of person is a lady-in-waiting in the palace?")

10.

แม่เคยบอกว่า นอกจากเสด็จแล้วยังมีคุณสายอีกคนหนึ่ง ที่เป็นผู้มีพระคุณต่อแม่ ขอให้ลูก ๆ จำไว้ ด้วยเหตุที่ได้ยินมาเสมอว่าคุณสายเป็นคนใจดี พลอย จึงเดินตามแม่ไปโดยปราศจากความสะทกสะท้าน (41)

(Mother had told her that apart from Sadech there was also Khun Sai who had gained merit by taking responsibility for her well-being - and that she wanted her children to remember that - on account of the reason Ploi had heard over and over again that Khun Sai was simply a good person. So Ploi followed her mother without any fear.)

11.

ครั้งจะจับพานด้วยมือทั้งสองแล้วคลานเข้า พลอยก็ไม่กล้า เพราะจะต้องเงยหน้าขึ้น จึงได้แต่จับพานไว้มือหนึ่ง อีกมือหนึ่งและเข้าทั้งสองคลานตามอย่างประดักประเดิด (52)

(Then to grab the tray with both hands and crawl on her knees, Ploi did not dare because in order to do so she had to lift her face. So she took the tray in one hand and used the other hand to clumsily crawl on her knees.)

2.2. The Resultive Conjunct ฉะนั้น (so, therefore)

[...] แม่เคยบอกว่า ถ้าพลอยโตขึ้นอีกสักหน่อยก็จะส่งตัวไปถวาย แม่เคยขออนุญาตเจ้าคุณพ่อแล้วในเรื่องนี้ ท่านก็ไม่ขัดข้อง [...] แต่แล้วท่านก็ขอผัดว่าอย่าเพิ่งส่งไป เพราะท่านไม่มีลูกเล็ก ๆ จะเล่นด้วย ฉะนั้น พอแม่เอ่ยปากว่าจะพาตัวไปถวายเสด็จ พลอยก็เข้าใจทันที (21)

(Mother had already long ago told her that when Ploi would be older she would be sent to the palace. Mother had asked for Chao Khun Father's permission in this case. Father had nothing against it. [...] but at that time he had asked for a postponement. "Don't send her right away because then there is no little one for me to play with." Therefore, when mother uttered she would go with Ploi and leave her in the care of Sadech, Ploi understood immediately.)

3. Purpose Clauses in the First Chapter of "Si Phaendin"

3.1. The Conjunction เพื่อ (in order to)

1.
เมื่อ พลอยยังเด็ก ๆ อายุ ๖ - ๗ ขวบ เคยขึ้นไปบนตึกตอนบ่ายเพื่อไปหาเจ้าคุณพ่อ (14)

(One afternoon, when Ploi was still a child of six or seven years, she went up to the top of the building in order to see Chao Khun Father.)

2.
และแม่บอกว่าคุณอ้อนเป็นคนยกบ่าวของตนขึ้นเป็นเมียเจ้าคุณพ่อ เพื่อจะทำจัดแม่ออกจากบ้าน (18)

(And mother said, Khun Oon was the person who promoted her servants to be minor wives of Chao Khun Father in order to force her out of the house.)

3.
คนที่กำลังเดินเข้าออกก็พากันหยุด เพื่อคอยดูพลอยต้องรับโทษกราบพระรัตนประดู

(People who were just about to leave or to enter stopped each other in order to see how Ploi, as a punishment, had to prostrate herself in front of the door guardians.) (36)

4.
พลอยเหลียวไปดูแม่เพื่อจะหาความรู้ (45)

(Ploi turned towards her mother in order to find an explanation.)

5.
บางคนก็มาจากที่อื่น เพื่อทักทายถามทุกข์สุขกับแม่ (48)

(Some people came from other places in order to greet mother and inquire about her well-being.)

3.2. Examples of Asyndetic Purpose Clauses

(The "missing" conjunct in Thai is indicated by an asterisk (*). In the English translation, the purpose character of the clause is conveyed by to or in order to. Since there is no clear linguistic indicator of purpose, the semantic character of the clause is in many cases a matter of interpretation.)

1.
เจ้าคุณพ่อท่านปูพรมเล็ก ๆ นั่งอยู่ที่เฉลียงหลัง (15)

(Chao Khun Father spread out the little mat to sit on the back part of the balcony.)

2.
กินเสร็จแล้วก็มีนางพิศ บ่าวซึ่งแม่ช่วยมาไว้ใช้ (16)

(After the meal there was Mrs Pit, the servant that mother had taken in, to help her.)

3.
แม่เอาผ้าเช็ดน้ำตาให้ (25)

(Mother took a piece of cloth to wipe away his tears.)

4.
 "[...] ต้องหอบลูกมาทิ้งให้ท่านเลี้ยง" (51)
 ("[...] *and*] *have to bring my child and leave it for you to take care of it."*)

5.
 ไม่กล้าเงยหน้าขึ้นดูว่าใครเป็นใครอยู่นั่นเอง (52)
 (*She did not dare to look up to see who was sitting there.*)

3.3. Example of the Indicator of Future, จะ, as Indicator of Purpose

1.
 ที่นอนหมอนมุ้งต่าง ๆ แม่ทิ้งไว้ที่เรือน พ่อเพิ่มอยู่ต่อไปจะได้ใช้ (24)
 (*Mother left the mattresses, pillows and mosquito nets at her house for Perm to use.*)

3.4. Examples of the Use of the Verb ไป as a Purpose Auxiliary

1.
 เมื่อวันทีพลอยจะออกจากบ้านก็ขึ้นไปลาท่านที่นั่น (15)
 (*The day Ploi was going to leave her home, she went up to take leave of her father.*)

2.
 เมื่อพลอยขึ้นไปกราบลา [...] (15)
 (*When Ploi went up in order to prostrate herself to take leave [...]*)

3.
 แล้วแม่ก็หันไปทักทายกับคนที่รู้จักตามแถวเต็ง (39)
 (*Then mother turned to greet people she knew along Theow Teng Road.*)

4. Causative Clauses in the First Chapter of "Si Phaendin"

4.1. Causative Clauses with the auxiliary ทำให้ (to make / to cause)

1.

ในที่สุด เรื่องใหญ่ที่ทำให้ชีวิตของพลอยเปลี่ยนแปลงไปมากก็เกิดขึ้นจริง ๆ (20)
(Finally, the big event that was causing Ploi's life to change for ever, really took place.)

2.

คุณอ่อนเธอไม่ชอบแสงแดด ว่าจะทำให้ผิวเสีย (27)
(Khun Oon didn't like the sunshine. She thought it would harm her skin [literally: make her skin bad.])

3. + 4.

พอเรือออกจากคลอง แม่พูดด้วย พลอยก็หาได้สนใจไม่ เพราะความรู้สึก
ตระหนกตกใจที่ได้รับแต่เมื่อคืนอนดึกเมื่อแม่มาปลุก ความเศร้าสลดใจตอนที่
ต้องจากบ้าน และความขุ่นใจจากถ้อยคำของคุณอ่อนเมื่อตอนจะจากกัน
กระทำให้ประสาทความรู้สึกของพลอยมีนชาอยู่ ประกอบกับมาได้เห็นของใหม่ที่
น่าตื่นเต้นต่าง ๆ ทำให้พลอยมีความสนใจคำพูดของแม่แต่น้อย (29)
(When the boat left the canal, mother started to talk but Ploi could not sum up her
concentration to listen to her because the shock from last night when her mother
came to wake her up, the sadness of having to leave her home and the bitterness
caused by Khun Oon's words when they were going to part [all that] made her
[nerves and feelings] dizzy and numb and - together with the new and exciting
prospects lying ahead of her - caused Ploi to have little interest in the words her
mother spoke.)

5.

ความอลเวงเฉพาะหน้า เรื่องเหยียบธรณีประตูวัง ทำให้พลอยสนใจในง่าไขลอนแต่
เพียงว่าเป็นผู้หญิงคนแรกที่เคยเห็นติดบั้ง เพราะแต่ก่อนเคยเห็นแต่ผู้ชาย (36)
(The commotion at the front about the stepping on the threshold of the palace door
caused Ploi to limit her interest in the threshold guardians to the fact that they

were the first women she had seen wearing military stripes because before that she had only seen men wearing them.)

6.

ความมืดครึ้มเยือกเย็นของสถานที่ ความแปลกและใหม่ของตำหนัก และความรู้สึกเคารพยำเกรงว่านี่เป็นตำหนักของเสด็จ ทำให้พลอยเดินอย่างเบาที่สุดอยู่แล้ว (40)
(The darkness and the coolness of the place, the strangeness and the novelty of the palace and the feeling of respect and awe inspired by the simple fact that this was Sadech's palace already made Ploi walk as quietly as possible.)

7.

เมื่อเห็นหน้าเพื่อนฝูงเก่า ๆ แม่ดูเหมือนจะลืมความทุกข์ทั้งสิ้นที่ผ่านมา จนทำให้ถึงต้องหอบลูกออกจากบ้านเมื่อเช้านี้เอง (48)
(When she saw the faces of her old friends, mother looked like she had forgotten all the sorrows that had even caused [forced] her to take her child away from her home just this morning.)

8.

แต่เสด็จรับสั่งชมว่าสวย ทำให้พลอยปลื้มจนบอกไม่ถูก (58)
(But that Sadech had called her beautiful just caused Ploi to feel delighted beyond words.)

9.

ทุกคนรวมทั้งแม่มาลัยหัวเราะเกี๊ยว ทำให้พลอยตอ้งหมอบก้มหน้าต่ำลงไปอีก (61)
(Everyone, including Mae Malai laughed noisily and caused Ploi to further lower her head.)

Vita

I was born on October 29, 1955 in Kettwig, Germany. From 1975 to 1980, I studied Germanistics (German literature and language) and History at the universities of Cologne and Bonn and graduated with the 1. Staatsexamen, a German equivalent to the M.A. I began my studies of the Thai Studies Program at Chulalongkorn University's Faculty of Arts in the second semester of 1993. Since 1981, I am a full time lecturer for German at Ramkhamhaeng University.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย